

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa M. Z. przeciwko A. Z.

o eksmisję,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 stycznia 2010 r.,
zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Okręgowego w W. z dnia 29 kwietnia 2009
r., sygn. akt IV Ca (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2009 r. odrzucił skargę kasacyjną od postanowienia w przedmiocie uprawnienia do lokalu socjalnego wydanego w dniu 17 września 2008 r., w sprawie o eksmisję, uznając ją za niedopuszczalną

W zażaleniu na postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej skarżąca zarzuciła naruszenie art. 398⁶ § 2 w zw. z art., 398² § 1 k.p.c. w wyniku błędnego przyjęcia przez Sąd Okręgowy, że sprawa o prawo do lokalu socjalnego ma charakter majątkowy i wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Podstawą uznania przez Sąd Okręgowy skargi kasacyjnej pozwanej za niedopuszczalną była ocena, że w sprawie o eksmisję dopuszczalność skargi kasacyjnej od części rozstrzygnięcia - dotyczącej uprawnienia do lokalu socjalnego - nie może być

oceniana inaczej niż dopuszczalność skargi kasacyjnej od orzeczenia dotyczącego eksmisji, gdyż w tej części jest to również sprawa o charakterze majątkowym. Zażalenie kwestionujące tę ocenę jest nieuzasadnione, choć - jak podniósł skarżący - w judykaturze prezentowane było także odmienne stanowisko (Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 15 stycznia 2004 r., II CZ 134/03 stwierdził, że sprawa o prawo do lokalu socjalnego nie jest sprawą majątkową). Pogląd ten należy jednak uznać za odosobniony. W późniejszych orzeczeniach Sądu Najwyższego uznano go za nietrafny (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 190/04, z dnia 9 marca 2007 r., V CZ 7/07, z dnia 2 lutego 2007 r., IV CZ 8/07 oraz 8 stycznia 2009 r., I CZ 112/08). Powołana w ich uzasadnieniach argumentacja przemawia za zasadnością stanowiska przyjętego w zaskarżonym postanowieniu. Dlatego też zażalenie, jako pozbawione uzasadnionych podstaw podlegało oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.